La veritat de Ruanda s´explica sense embuts en el saló de plens de Figueres

El marit de «la Mandela ruandesa» va relatar ahir la realitat que viu el país

Lin amb els membres del GEES i Jordi Palou.

C.V. | DDG

«La veritat de Ruanda al món des de Figueres» va ser ahir l'objecitu de Lin Muyizere, el marit de la l´opositora ruandesa, Victoire Igabire, en un acte a l'Ajuntament Figueres en suport a la candidatura que el Memorial Democràtic de la Generalitat vol presentar perquè l´activista obtingui el Premi Internacional Catalunya 2015. A la presó des de fa quatre anys és coneguda com la «Mandela ruandesa».

La familia, Lin, Victoire, i tres fills, resideixen a Holanda. L´activista hi residia des d´uns mesos abans del genocidi a Ruanda de 1994 en el que es van matar tutsis i hutus. El seu marit va fugir també cap a Holanda i ambdós van demanar assil polític. Van ser dels primers «i vam decidir organitzar-nos per rebre els que anaven arribant en massa» fugint de l´horror del país. Lin explica que els tutsis es consideren que donen nom al genogici oficial però que es va voler amagar molta veritat. En aquella època recorda com es va matar, tancar a la presó o perseguir persones, intel.lectuals, missioners, i altres sectors de població perquè no expliquessin la realitat del que passava al món.

Avui la situació des de fora considera que també es percep molt diferent del que és. Mentre el president actual, Paul Kagame, té el país oprimit i en la misèria governat des d´una dictadura, es ven a la comunitat internacional com un home que fa progressar un país excepcional per viure.
Victoire i el seu marit treballaven per recuperar les llibertat dels ruandesos des de l´exili però fa quatre anys es va convertir en líder de la coalició de grups opositors -un lloc que ningú volia-, diu Lin, i la familia va prendre la decisió que tornés al país per presentar-se a les eleccions presidencials. «Vam explicar als fills que es tractava d´una missió humanitària», relatava. Poc després d´arribar va ser empresonada.

El president del Memorial Democràtic de la Generalitat, Jordi Palou, ho atribueix al discurs que va fer en arribar davant el memorial al genocidi amb la frase «vinc a honorar a les víctimes tutsis, però també a les víctimes hutus». «Aquesta coma», «aquesta segona part de la frase», assenyala Palou, l´han portat a afrontar un judici en el que se la condeman a 15 anys de presó. En porta quatre i ara s´espera, va dir el marit, l´inci del procés el març a un recurs adreçat al Tribunal dels Drets Humans de Tanzania. Mentres esperen que la comunitat internacional ajudi a portar bons resultats, Lin Muyizere, difon la realitat del país al món i promociona també el llibre escrit des de la presó, «Entre les 4 murs du 1930».

A banda de la candidatura, ha estat nominada al Premi Sakhàrov ala llibertat de consciència el 2012 que atorga el Parlament Europeu i el seu cas ha estat denunciat al Relator de les Nacions Unides pels Drets Humants encarregats de Ruanda.

Font del document:
http://www.emporda.info/fets-gent/2016/01/24/veritat-ruanda-sexplica-embuts-salo/300340.html?utm_source=rss